

عوامل مؤثر در یادگیری کار با رایانه در دانشجویان دانشکده علوم پیراپزشکی و بهداشت مشهد

معصومه سرباز*، محمد واحدیان

مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی ۱۳۸۵؛ ۶(۱): ۱۴۱ تا ۱۴۲.

یافته‌ها نشان داد که ۵۴/۲ درصد دانشجویان در حد اپراتوری و ۹/۴ درصد در حد پیشرفته، با رایانه آشنایی دارند که این میزان در دانشجویان مذکر بیشتر بود ($P=۰/۰۴$). در مجموع، بیش از یک چهارم دانشجویان، رایانه شخصی داشتند ولی آزمون مجذور کای ارتباط معنی‌داری بین وجود رایانه شخصی در منزل و جنس نشان نداد.

همچنین میانگین سن دانشجویانی که در حد پیشرفته با رایانه کار کرده بودند بیشتر از سایرین بود ($P=۰/۰۴$). بین میزان تحصیلات پدر و آشنایی دانشجو با رایانه ارتباط معنی‌داری مشاهده نشد ولی بین میزان تحصیلات مادر و آشنایی با رایانه رابطه معنی‌داری وجود داشت ($P=۰/۰۱$).

آزمون آماری مجذور کای رابطه معنی‌داری را بین متوسط درآمد ماهیانه خانواده و نحوه کار کردن با رایانه نشان داد ($P=۰/۰۰$).

نظر به اینکه دانشجویان امروز، کارکنان فردای سیستم بهداشتی-درمانی هستند و آموزش آنها نقش بسیار مهمی در تغییر مهارت‌های آینده دارد، این مطالعه نشان داد که نیاز به آموزش دانشجویان درباره کاربرد رایانه، با توجه به ویژگی‌های شخصی دانشجو، و تنظیم آن با اهداف IT در دانشگاه‌ها باید در اولویت اول قرار گیرد.

تکنولوژی رایانه می‌تواند برای کمک به دانشجویان در زمینه دستیابی، سازمان‌دهی، دستکاری و نمایش اطلاعات مورد استفاده قرار گیرد. تحول رایانه و تکنولوژی اطلاعات (Information Technology-IT) سیستم‌های مراقبت بهداشتی پیشرفته را در قسمت‌های ارتباط، آموزش، ذخیره و بازیابی اطلاعات پزشکی تغییر شکل داده است. این پیشرفت‌ها بطور مسلم بر مدیریت بیمار و آموزش ارائه‌دهندگان مراقبت بهداشتی تأثیر دارد.

مطالعات نشان می‌دهد اکثر استفاده‌کنندگان از کامپیوتر، بویژه متخصصین مراقبت‌های بهداشتی در کشورهای در حال توسعه، اطلاعات کمی از نظر آموزش و استفاده از IT دارند (۳ تا ۱۳). بنابراین، مطالعه‌ای به منظور تعیین میزان آشنایی دانشجویان دانشکده علوم پیراپزشکی و بهداشت مشهد با رایانه و کاربرد آن انجام شد که در این مطالعه، جامعه پژوهش دانشجویان ۸ رشته از مقطع کاردانی و کارشناسی دوره روزانه و شبانه بودند که نیمی از آنها در تمام مقاطع تحصیلی (۵۳۰ نفر) به عنوان نمونه انتخاب شدند.

* آدرس مکاتبه: معصومه سرباز (مربی)، مرکز رایانه، دانشکده علوم پیراپزشکی و بهداشت مشهد، میدان ملک‌آباد، مشهد.

E-mail: m_sarbaz2006@yahoo.com

این نامه در تاریخ ۸۳/۱۲/۲۲ به دفتر مجله رسیده، در تاریخ ۸۴/۳/۲۳ اصلاح شده و در تاریخ ۸۵/۹/۱۸ پذیرش گردیده است.

منابع

۱. Myers M. Telemedicine: an emerging health care technology. *Health care Manag (Frederick)* ۲۰۰۳; ۲۲(۳): ۲۱۹-۲۳.
۲. Edworthy SM. Telemedicine in developing countries. *BMJ* ۲۰۰۱; ۳۲۳(۷۳۱۲): ۵۲۴-۵.
۳. Felician F. Medical care from space: telemedicine. *ESA BULL* ۲۰۰۳; ۱۱۴: ۵۴-۹.

Archive of SID